

de efekt? — Unii аѣ pretins кѣ imitația ap fi toatѣ pŕtepea poesii; dar ачештіа n'аѣ kѣnoskѣtѣ nivi kiar toatѣ pŕtepea plastikѣ а poesiei, poesia deskriptivѣ. — Dante ŕi Milton sѣnt destѣl ka sѣ steargѣ ачeastѣ idee грешитѣ. — Intѣsiasmѣl ŕi kreapea sѣnt mai pre sѣs de imitație.

IV.

Пѣнѣ кѣnd omenirea еrѣ жѣнѣ, пѣнѣ кѣnd kredibilitatea вѣrstei ei тревѣia sѣ svoare ne intѣsiasm ла алте лѣmi inkipѣite spre а'шѣ лѣа esemplu ла viața реалѣ; пѣнѣ кѣnd тревѣia sѣ'шѣ impaгѣtѣ viața în чер ŕi ne пѣтѣnt, пѣнѣ кѣnd fabula еrѣ neapѣratѣ ла istorie ŕi miracoleл ла fapтѣ, profeciї ŕi poezii тревѣia sѣ se serveaskѣ кѣ organelе kredințelor kreate de дѣnșii ka sѣ kondѣkѣ попѣliї ла гласѣl adevѣrѣlѣi, ал реалитѣii. Redovѣndirea drentѣrilor кѣлкate тревѣia prezisѣ de чер ŕi intѣrirea вradѣrilor fѣгѣdѣitѣ prin miracole. Акѣm însѣ acolo ѣnde societatea este matorѣ prin filosofie ŕi esperiința лѣkrѣrilor, ѣnde rația s'a ѣrkat ne tronѣl sѣѣ, ѣnde черѣl s'a desfѣșѣrat ŕi s'a ardikat чеагѣ de ne пѣтѣnt, ѣnde viața este реалѣ ŕi fericipea лѣтѣritѣ prin rație ŕi хотѣritѣ în viaгѣ, ѣnde fapта ѣшѣ черчeteazѣ прегѣl ŕi mișkarea interesѣl poesia, ka o tѣtelѣ eternѣ а omenirii, тревѣe sѣ'шѣ reformeze кѣ totѣl mișloačele sale челе веки, кѣчи impѣberѣl 'шѣ а venit în вѣrstѣ ŕi raționеazѣ. Ачи s'аѣ despѣrѣit акѣm interesѣrile черѣlѣi de але пѣтѣntѣlѣi; kondičele черешті de челе пѣтѣntешті, ŕi ea тревѣe sѣ fiеnșmaї filosofikѣ, socialѣ, ѣmanѣ ŕi politikѣ. Кѣnd poezii modernї se vor пѣtrѣnde

de acest adevăr, când vor lăsa fabula și vor da înțelesurile lor o direcție pozitivă și reală, atunci vaperi și ideea că a trecut timpul poeziei; atunci societatea ce stă gata în marșinea drumurile și războiul din pricina mișcării condusătorilor, va ajunge ca înlesnire la dinta ei, atunci și ei, poezii, vor reuși să înfrângă și drepturile lor în societate și vor simți mlașmirea ce simte creatorul după stăvîrșirea fantei sale, să și cel puțin a ceea mlașmire morală și simțurală tot de-o-dată ce o are acționarul când întreprinderea la care a contribuit prosperă și și produce tot de o dată. Atunci nu vor mai fi numai un obiect de lucru spre petrecerea aristocraților, vor fi mirarea poplilor și vor avea conștiința că svenirea lor se va conserva prin generații cărăți în viața ce vor da ei poplilor viitori, precum s'au păstrat cărțile poezilor antichităților prin fabulele ce au lăsat a ceea poplilor lor până în zilele noastre și se vor mai conserva încă până când lumea va mai și ceva despre antichitate.

v.

Nimik nu este mai demn de studiat, mai demn de luat în considerație decât un adevărat filosof de cât a ceea înfrîngă reciprocă a poeziei antice asupra caracterelor, religiilor, guvernurilor și chiar viitorului poplilor, și a ceea iarși a klimelor și a caracterului Omului asupra poeziei. În rațele cele mai ațmeiate și isolate ale klimelor celorlalte de respit a prins teocrația pură că a ceea sistemul fonest de izolație și neștiință —